

[Gert Petersen]

handle. I de store sager siger vi, at det, der kan komme ud af det, når regeringen har en finger med i spillet, vil være så ringe og i den grad gå imod det, som vi står for, at jeg ikke ser nogen muligheder. Vores konklusion af 8 års bitter erfaring med borgerligt styre er, at dets filosofi og praksis fører til større social uret, uden at det hjælper det mindste på samfundsøkonomien.

Den sidste del af denne dom – at det ikke hjælper på samfundsøkonomien – er som bekendt også afsagt af OECD. Og i den forbindelse noterer jeg mig, at OECD på ét punkt har overtaget Socialistisk Folkepartis program, nemlig om en gradvis aftrapning af rentefradragsretten. Det får os naturligvis til at fremføre dette krav med forøget styrke.

Selv sagt må aftrapningen og den tilsvarende aftrapning af lejeværdien ske over en lang år-række – vi forestiller os 20 år – men den er nødvendig af samfundsøkonomiske og fordelingspolitiske grunde. Den nuværende ordning betyder faktisk et skattetak på 25 mia. kr., som ikke mindst vi, der bor til leje, må betale.

For en ordens skyld må jeg derimod tage afstand fra det andet hovedpunkt i OECD-rapporten – det, der vedrører dagpengene. Ét er, at disse velbjærgede økonomer hopper på myten om, at folk frivilligt vælger arbejdsløshed. Det er ikke så mærkeligt, de gør det, for den myte er også udbredt i det borgerlige Danmark herhjemme, men det er den altså ikke blevet sandere af.

Men dertil kommer som det helt afgørende, at der faktisk står i Danmarks Riges Grundlov, at »det bør tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse«. Det må være indlysende, at hvis dette ikke tilstræbes – hvad der faktisk er grundlovsstridigt – eller hvis bestræbelserne slår fejl, har den berørte borger krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste – det fremgår af grundloven – og så har de, der har svigtet deres grundlovmæssige pligt enten bevidst eller utilsigtet, selvfølgelig ikke ret til at spise den krænkede af med en klatskilling. Det er logisk.

På baggrund af alt dette skal jeg fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, som tager sit udgangspunkt i det, der er sket, og ikke i nogle forhåbninger – nogle meget løse forhåbninger – om fremtiden. Den lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at regeringen ikke magter at løse de alvorlige problemer med

- massearbejdsløsheden
- den stigende udlandsgæld
- underskuddet på statsbudgettet og
- den voksende sociale skævhed,

går Tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 45).

Jeg vil meget stærkt anbefale, at man vedtager denne dagsorden, som er ærlig og rigtig modsat visse andre, vi har hørt om. Men jeg indrømmer, den er banal; det er indlysende sandheder, der siges i den.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Der er én ting, som jeg simpelt hen er utrolig træt af at høre blive gentaget igen og igen. Det er påstanden om totredjedelssamfundet.

Først står det i en eller anden artikel et sted i Tyskland, og så står det et par andre steder, hvor de refererer hinanden, og så står det i Danmark nogle steder, for det har de selv skrevet engang nede i Tyskland. Og så skrives der kloge ledere og alt muligt, og pludselig er det næsten en gudgiven sandhed, at vi lever i et totredjedelssamfund.

Det er, som om virkeligheden ikke er stærk nok. Man er nødt til at prøve at gøre de sociale problemer større, end de egentlig er, for virkelig at kunne gøre sig, når man er folkesocialist.

Vi har i dette samfund 5,1 mio. mennesker. Hvis vi lever i et totredjedelssamfund, hvor den ene tredjedel er i den store sociale massegrav, må der altså være 1,7 mio. mennesker, som lever i den sociale massegrav. Jeg vil bede hr. Gert Petersen om at fortælle, hvordan i alverden han er nået frem til det tal.

Jeg synes, problemerne med hensyn til arbejdsløshed, bistandsklienter, førtidspensionister osv. er store nok. Vi prøver at gøre noget ved dem, og der er ikke nogen grund til at være stolt over, at vi har så mange problemer, som vi har, men der er sandelig heller ingen grund til at overdimensionere dem.